

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Terezy Kučerové a soudců JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Michala Hájka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **nezl. Z. K.**
zastoupena doc. RNDr. A. K., Ph.D.
zákonným zástupcem
oba bytem
oba zastoupení advokátem JUDr. Tomášem Nielsenem
se sídlem Kozí 916/5, Praha 1

proti
žalované: **Krajská hygienická stanice Jihočeského kraje**
se sídlem Na Sadech 25, České Budějovice

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným pokynem správního orgánu spočívajícím v pokynu žalované ze dne 4. 10. 2021 označeném jako „Věc: Informace pro vedení Gymnázia V. Nováka J. Hradec a rodiče studentů této školy“, v jehož přímém důsledku byla omezena základní práva žalobkyně,

takto:

- I. **Určuje se**, že pokyn žalované vůči žalobkyni, spočívající v informaci poskytnuté žalovanou Gymnáziu Vítězslava Nováka o tom, že studentům X je od 4. 10. 2021 nařízena karanténa, **byl nezákonný**.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku **14 848 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí žaloby, vyjádření žalované a repliky žalobkyně

1. Nezákonným pokynem správního orgánu byl žalobou označen nedatovaný pokyn žalované doručený zákonným zástupcům žalobkyně formou elektronické datové zprávy prostřednictvím veřejné datové sítě dne 4. 10. 2021, kterým bylo žalobkyni uloženo, aby dodržovala karanténní opatření a podrobila se PCR testu na přítomnost viru SARS-CoV-2. Žalobou bylo současně navrženo zakázat žalované na základě uvedeného pokynu zasahovat do práv žalobkyně, zejména do práva na vzdělání, svobodu pohybu a do jejího práva na soukromý a rodinný život. V případě pominutí účinků pokynu žalované, žalobkyně navrhla, aby tento pokyn byl Krajským soudem v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) deklarován jako nezákonný. Žalobkyně dále navrhla krajskému soudu vydat předběžné opatření, kterým by krajský soud uložil žalované a Gymnáziu Vítězslava Nováka v Jindřichově Hradci (dále jen „gymnázium“) zdržet se vynucování povinností a zákazů uvedených v nedatovaném přípisu žalované doručeném zákonným zástupcům žalobkyně dne 4. 10. 2021 bez řádného rozhodnutí žalované dle správního řádu a snášet její osobní přítomnost při gymnaziální výuce.
2. Žalobkyně byla dne 27. 9. 2021 účastna na výuce probíhající na gymnáziu, v rámci které přišla do kontaktu s COVID-19 pozitivní osobou.
3. Dne 4. 10. 2021 byla žalobkyni doručena SMS zpráva s vyzněním o tom, že žalobkyně byla v epidemiologicky významném kontaktu s COVID-19 pozitivní osobou, mohla se infekcí nakazit a dále obdržela informaci o možnosti získání e-Žádanky na PCR test a ohledně dotazníku umožňujícího sebetrasování. Aplikaci sebetrasování žalobkyně využila. V rámci tohoto sebetrasování, které žalobkyně vyplnila dne 4. 10. 2021 ve večerních hodinách, byla webovou aplikací <https://trasovani.mzcr.cz/rizikovy> upozorněna na skutečnost plynoucí ze zadaných údajů, že jí byla karanténa nařízena do dne 11. 10. 2021. Konkrétní údaje, jež jsou výstupem z epidemiologického šetření, jsou zaznamenány v trasovacím systému dostupném na webu <https://trasovani.daktela.com>. Z výstupu z tohoto systému se podává den kontaktu žalobkyně s COVID-19 pozitivní osobou (27. 9. 2021), poslední datum karantény (karanténa nařízena do 11. 10. 2021), poslední termín pro absolvování PCR testu (7. 10. 2021), termín PCR testu žalobkyně (5. 10. 2021), údaj o aktuálních příznacích žalobkyně (bez příznaků), údaj o praktické lékařce žalobkyně, údaj o tom, zda žalobkyně v minulosti prodělala onemocnění COVID-19 a informace o tom, že žalobkyně (její zákonný zástupce) byl obeslán SMS zprávou, na kterou bylo reagováno realizací sebetrasování.
4. Dne 4. 10. 2021 byla žalobkyně dále v rámci interní komunikace Gymnázia se studenty a jejich rodiči, ředitelkou školy informována o tom, že v důsledku výskytu COVID-19 pozitivního žáka ve třídě X bude žákům, kteří byli dne 27. 9. ve škole a nejsou očkovaní, nařízena karanténa do 11. 10. 2021 včetně. O tomto měli být žáci informováni SMS zaslou žalovanou. Spolu s tímto sdělením ředitelky školy pak byla do školního systému vložena „Informace pro vedení Gymnázia V. Nováka J. Hradec a rodiče studentů této školy“ ze dne 4. 10. 2021, jejímž původcem je žalovaná (dále jen „Informace“). Obsahem této Informace je sdělení o tom, že studentům X Gymnázia je od 4. 10. 2021 nařízena karanténa, která má trvat nejméně do 11. 10. 2021 včetně. Rizikový kontakt s COVID-19 pozitivní osobou byl naposledy dne 27. 9. 2021. Rodiče studentů byli dále požádáni o zajištění PCR testu v termínu do 7. 10. 2021. Karanténa byla nařízena studentům, kteří v posledních 180 dnech neprodělali onemocnění COVID-19 a kteří nebyli plně očkovaní na COVID-19. Rodiče studentů dále měli obdržet SMS s informací o setkání dítěte s C+ pacientem a odkazem na sebetrasování. Dále bylo rodičům žáků uloženo kontaktovat pediatra dítěte a oznámit mu karanténu dítěte a adresu jeho pobytu v době karantény s tím, že tuto karanténu ukončuje pediatr.

5. Uvedeným postupem bylo Gymnáziem na základě pokynu žalované žalobkyni upřeno právo na řádné vzdělání, omezena její svoboda pohybu a soukromého a rodinného života. Namítána je dále diskriminace žáků, kteří očkování nepodstoupili, a to za situace, kdy je obecně známo, že i očkované osoby jsou schopny onemocnění přenášet stejně intenzivně jako osoby neočkované. S odkazem na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2021, č.j. 30 A 177/2020-102 a na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2021, č.j. 10 As 229/2021-31 žalobkyně dále namítla, že v daném případě nebylo o nařízení karantény žalobkyni vydáno řádné rozhodnutí dle správního řádu, k čemuž byla žalovaná na základě § 67 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o veřejném zdraví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejném zdraví“) povinna.
6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že při vydávání karanténních opatření je povinna postupovat dle mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. 3. 2021, č.j. MZDR 40555/2020-4/MIN/KAN. Diagnóza spolužáka žalobkyně byla stanovena na základě pozitivního testu ze dne 2. 10. 2021. Dne 4. 10. 2021 byla žalobkyně vyrozuměna SMS zprávou o tom, že byla v epidemiologicky významném kontaktu s COVID-19 pozitivní osobou. Dne 5. 10. 2021 (žalovaná měla zjevně na mysli 4. 10. 2021, což vyplynulo i z provedeného dokazování během soudního jednání – pozn. soudu) žalovaná zaslala Informaci Gymnáziu výše popsaného obsahu, kterým bylo sděleno, že žákům X je od 4. 10. 2021 nařízena karanténa. Žalovaná dále uvedla, že žalobkyni individuálně určené rozhodnutí o nařízení karanténních opatření nevydala, a tedy ani nedoručovala na konkrétní adresu. Ve věci nevede spis, když podklady k danému případu jsou vedeny v trasovacím systému. K namítané diskriminaci žalovaná uvedla, že její povinností je postupovat dle shora specifikovaného mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví, které jí ukládá podmínky pro nařízení karantény včetně vymezení skupin osob, na které se karanténa nevztahuje. Žalovaná nevydala samostatné rozhodnutí, kterým by žalobkyni nařídila karanténní opatření postupem dle bodu III.1 mimořádného opatření. K tomu dále poukázala na skutečnost, že nebyla jediným subjektem, který by byl oprávněn nařídít karanténu, tímto je i poskytovatel zdravotních služeb. Žalobkyně byla vyrozuměna o tom, že je povinna kontaktovat pediatra a sdělit mu, že je v karanténě. O tom, zda tak žalobkyně učinila, žalovaná nemá informace.
7. Krajský soud usnesením ze dne 18. 10. 2021, č.j. 63 A 14/2021-25 vyzval právního zástupce žalobkyně ke specifikaci pokynu, který byl žalobou označen jako nezákonný, neboť oznámení ředitelky Gymnázia ze dne 4. 10. 2021 přiložené k žalobě, neodpovídá žalobní specifikaci dotčeného pokynu. Vzhledem k tomu, že pokyn byl žalobkyni určen jako nedatovaná elektrická datová zpráva žalované zasláná zákonným zástupcům žalobkyně prostřednictvím veřejné datové sítě, vyzval krajský soud žalobkyni k předložení kopie tohoto pokynu případně k objasnění sporných skutečností.
8. Žalobkyně v replice poukázala na sdělení žalované, že v jejím případě nebylo rozhodnutí o nařízení karantény vydáno, karanténní opatření jí tak uloženo nebylo. Na tom nic nemění ani skutečnost, že žalobkyně využila webové aplikace nebo že jí byla zaslána SMS zpráva. Taktéž Informace zasláná žalovanou škole není správním rozhodnutím. Škola tak není povinností plynoucí z této Informace oprávněna jakkoli vymáhat. S ohledem na žalovanou potvrzenou absenci rozhodnutí pak žalobkyně uvedla, že vyjádření stran diskriminace osob, jež nepodstoupily očkování, je nadbytečné. K tomuto vyjádření žalobkyně opětovně předložila sdělení ředitelky Gymnázia ze dne 4. 10. 2021 a dále Informaci žalované z téhož dne.

II. Průběh jednání

9. Během ústního jednání ve věci konaného dne 3. 11. 2021 právní zástupce žalobkyně k výzvě předsedkyně senátu objasnil sporné skutečnosti výše uvedené, když jako nezákonný pokyn žalované výslovně označil **Pokyn žalované ze dne 4. 10. 2021 označený jako „Věc: Informace pro vedení Gymnázia V. Nováka J. Hradec a rodiče studentů této školy“**,

v jehož přímém důsledku byla omezena základní práva žalobkyně. Právní zástupce dále uvedl, že právě na základě této Informace žalované žalobkyně nabyla dojmu, že je jí nařízena karanténa a na základě této Informace bylo žalobkyni znemožněno účastnit se výuky, čímž byla zkrácena zejména na svém právu na vzdělání i na dalších základních právech. (pozn. zvýraznění doplněno soudem)

10. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě nejprve popsala proces trasování rizikových kontaktů, jakož i způsob fungování systému sebetrasování včetně jeho výstupů, které se následně promítají do trasovacího systému Daktela provozovaného Ministerstvem zdravotnictví. Následně se žalovaná vyjádřila taktéž k projednávanému případu, k němuž v první řadě uvedla, že žalobkyni karanténu nenařídila, neboť toto měl učinit poskytovatel zdravotnických služeb, tedy pediatr žalobkyně. Žalobkyně byla o povinnosti informovat pediatra o karanténě vyzkoušena SMS zprávou i Informací zasloupanou žalovanou Gymnáziu. Zda tak žalobkyně učinila, žalovaná neví, neboť toto z důvodu nedostatku personálních kapacit již nezjišťuje. Webovou aplikací zasloupaná SMS zpráva, výstupy ze sebetrasování i obsah Informace mají dle žalované toliko informativní, doplňující charakter. Dosavadní praxe je taková, že karanténu vždy nařizuje praktický lékař, toto plyne i z mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. 3. 2021. Krajská hygienická stanice nařizuje karanténu pouze v případech, kdy osoba nemá praktického lékaře. Pokud ovšem je žalovaná o vydání rozhodnutí dotčeným subjektem požádána, pak rozhodnutí o nařízení karantény vydá. Závěrem žalovaná konstatovala, že v projednávané věci rozhodnutí o nařízení karantény žalobkyni v podobě správního aktu vydáno nebylo, o karanténě však žalobkyně byla informována výstupem ze sebetrasování. Žalovaná nevyloučila, že právě tento výstup ze sebetrasování byl rozhodnutím, na základě kterého byla žalobkyni karanténa nařízena.
11. Právní zástupce žalobkyně v reakci na vyjádření žalované poukázal na významný časový rozptyl mezi kontaktem žalobkyně s pozitivně testovaným spolužákem žalobkyně (27. 9. 2021), jeho pozitivním výsledkem testu (2. 10. 2021) a datem nařízení karantény (4. 10. 2021), čímž zpochybnil účelnost takto nařízené karantény. Dále uvedl, že na základě jemu známých údajů, postupuje každá hygienická stanice v případech nařízení karantény jiným způsobem. Ve věci žalobkyně ovšem rozhodnutí dle správního řádu vydáno nebylo, což potvrzuje i sama žalovaná. Takový postup však tolerovat nelze, neboť karanténním opatřením dochází k významnému zásahu do základních práv žalobkyně, zejména do práva na vzdělání.

III. Právní hodnocení krajského soudu

12. Krajský soud se žalobou zabýval podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že v době projednání žaloby pominuly účinky dotčeného pokynu žalované, neboť karanténa žalobkyně byla ke dni 11. 10. 2021 ukončena, rozhodoval krajský soud o alternativním návrhu žalobkyně na deklaratorní určení toho, že pokyn žalované byl nezákonný. Krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).
13. O návrhu na vydání předběžného opatření, kterým měl krajský soud uložit žalované a Gymnáziu, aby se zdrželi vynucování povinností a zákazů uvedených v nedatovaném přípisu žalované bez řádného rozhodnutí žalované dle správního řádu a dále, aby krajský soud uložil žalované a Gymnáziu, aby snášeli osobní přítomnost žalobkyně při gymnaziální výuce, krajský soud nerozhodoval. Důvodem byly shora uvedené vady návrhu ve věci samé (k otázce projednatelnosti návrhu na vydání předběžného opatření viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, sp. zn. Na 112/2006). Právní zástupce žalobkyně až v průběhu ústního jednání ve věci objasnil, který pokyn žalované měl být soudem určen jako nezákonný. Vzhledem k tomu, že v době ústního jednání ve věci již pominuly účinky sporovaného pokynu

- žalované, nebylo o žalobkyní navrhovaném předběžném opatření krajským soudem z důvodu nadbytečnosti rozhodováno.
14. Žaloba je důvodná.
  15. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem či donucením správního orgánu vymezuje § 82 s. ř. s., z něhož vyplývá, že ten, „kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“
  16. Aktivní legitimace v řízení o zásahové žalobě svědčí každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu. Podstatné je tedy tvrzení o přímém zkrácení na právech správním orgánem. V projednávané věci žalobkyně žalobní tvrzení o přímém zkrácení svých práv dovozuje z Informace žalované, kterou bylo žalobkyni prostřednictvím Gymnázia sděleno, že jí je od 4. 10. 2021 nařízena karanténa. Žalobkyně tak konkrétně uvádí, že byla přímo zkrácena na svých právech pokynem správního orgánu. Uvedené zakládá aktivní legitimaci žalobkyně k podání žaloby na ochranu před nezákonným pokynem správního orgánu. Věcná legitimace je pak otázkou meritorního projednání věci.
  17. Pasivní legitimace žalované není v projednávané věci sporná, když vytýkané jednání (vydání Informace) je přičitatelné žalované, která dotčený pokyn žalobkyni oznámila prostřednictvím Gymnázia.
  18. Žaloba byla podána dne 5. 10. 2021, tedy v zákonné subjektivní dvouměsíční lhůtě, splněna byla taktéž jednoroční lhůta objektivní.
  19. Žaloba je přípustná, neboť dle § 85 s. ř. s. není v případě navrhované deklarace nezákonnosti zásahu zapotřebí vyčerpat jiné právní prostředky nápravy.
  20. Při posuzování důvodnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu krajský soud vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, který deklaruje, že ochrana „podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň – splněny podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (‘zásahem’ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka), přičemž ‘zásah’ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí brožít opakovaní ‘zásahu’ (6. podmínka). Není-li byt’ jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“ S účinností novely soudního řádu správního č. 303/2011 Sb. a zavedením možnosti správních soudů rozhodovat také o již skončeném zásahu tzv. akademickým výrokem se 6. podmínka stala obsoletní.
  21. V projednávané věci byla žalovanou dne 4. 10. 2021 podána Informace vedení Gymnázia o tom, že třídě X Gymnázia, kterou navštěvuje žalobkyně, je nařízena karanténa. Touto informací bylo vedení Gymnázia a rodičům studentů této školy oznámeno, že byl ve třídě X prokázán výskyt koronaviru. K rizikovému kontaktu došlo dne 27. 9. 2021. Studentům X Gymnázia byla od 4. 10. 2021 nařízena karanténa, trvající nejméně do 11. 10. 2021 včetně. Studenti se měli podrobit PCR testu v termínu do 7. 10. 2021. Dále bylo uvedeno, že rodiči studentů obdrží SMS s informací o setkání dítěte s C+ pozitivním pacientem a odkazem na sebetrasování. Informování byli taktéž o povinnosti kontaktovat příslušného pediatra dítěte, kterému měla být oznámena karanténa dítěte, adresa pobytu dítěte v době karantény s tím, že karanténu ukončuje pediatr.

22. Informace žalované o tom, že třída X Gymnázia „je v karanténě“, není co do obsahu jednoznačná. Jejím výkladem lze dospět k závěru, že studentům X již byla nařízena karanténa, ale i k závěru, že studentům je právě prostřednictvím této Informace karanténa nařizována. Jestliže tedy Informace žalované oznamovaná dotčeným studentům prostřednictvím školy, byla pro žalobkyni prvním sdělením toho, že je v karanténě, pak zcela oprávněně považovala právě toto sdělení za nařízení karantény. Ačkoli tedy z vyjádření žalované vyplynulo, že žalobkyni Informací karanténa nařízena nebyla, lze s ohledem na uvedené dospět k závěru, že z pohledu žalobkyně se o nařízení karantény jednalo. Dotčená Informace u žalobkyně navodila zdání závaznosti sdělení, že jí je nařízena karanténa a nutnosti respektování a dodržování povinností z tohoto nařízení plynoucích, o čemž svědčí ostatně i její následné chování, neboť karanténu řádně dodržela a splnila všechny povinnosti z ní plynoucí.
23. Žalobkyni tak prostřednictvím Informace bylo nařízeno karanténní opatření podle § 64 písm. a) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“) v podobě karantény, kterou se dle § 2 odst. 7 písm. a) téhož zákona rozumí oddělení zdravé fyzické osoby, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy, od ostatních fyzických osob a lékařské vyšetřování takové fyzické osoby s cílem zabránit přenosu infekčního onemocnění v období, kdy by se toto onemocnění mohlo šířit. Ohniskem nákazy se dle § 65 věty druhé rozumí místo, ve kterém se šíří nákaza a jeho součástí je nebo byl zdroj nákazy, fyzické osoby podezřelé z nákazy a složky jejich prostředí. O druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy rozhodne dle § 67 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví orgán ochrany veřejného zdraví, odvolání nemá odkladný účinek. Podle odst. 2 téhož ustanovení pak může fyzické osobě naříditi druh a způsob provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy také poskytovatel zdravotních služeb v případě, že zjistí výskyt infekčního onemocnění nebo podezření na ně.
24. Z dikce § 67 zákona o ochraně veřejného zdraví vyplývá, že krajské hygienické stanice a poskytovatelé zdravotních služeb jsou oprávněni naříditi opatření, jejichž účelem je zabránit šíření nákazy. Totožný závěr pak plyne i z bodu III.1 mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. 3. 2021, č.j. MZDR 40555/2020-4/MIN/KAN. Nejsou to tedy pouze praktičtí lékaři, kteří nařizují karanténu, tímto oprávněním disponují taktéž orgány ochrany veřejného zdraví, které nařizují karanténu právě v případech, kdy se jim dostane informace o epidemiologicky významném kontaktu. Zatímco poskytovatelé zdravotních služeb nařizují protiepidemické opatření na předepsaném tiskopisu vydávaném Českou správou sociálního zabezpečení (§ 67 odst. 2 věta druhá zákona o ochraně veřejného zdraví), orgán ochrany veřejného zdraví je povinen o nařízení protiepidemického opatření rozhodnout, tedy vydat rozhodnutí podle správního řádu.
25. Nařízení karantény podle § 64 písm. a) ve spojení s § 2 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně veřejného zdraví, je z materiálního hlediska zásahem do ústavně zaručeného práva na svobodu pohybu (čl. 14 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Takový zásah musí obstát z hlediska testu proporcionality, a proto i forma tohoto zásahu musí odpovídat zákonem stanoveným požadavkům. Krajský soud ve shodě se závěry Krajského soudu v Brně učiněnými v rozhodnutí ze dne 26. 4. 2021, č.j. 30 A 177/2020-102 konstatuje, že žalovaná byla povinna o nařízení karantény žalobkyni rozhodnout, byla tedy povinna vydat rozhodnutí ve smyslu § 67 a násl. správního řádu, jak jí ukládá § 67 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví.
26. V projednávané věci byla karanténa žalobkyni nařízena Informací žalované, kterou zaslala vedení školy na vědomí s žádostí, aby tato informace byla předána rodičům žáků dané třídy. Obsah této informace nesplňuje zákonem stanovené požadavky na obsah správního rozhodnutí.

27. Krajský soud v této souvislosti připomíná ustálenou judikaturu správních soudů i Ústavního soudu, totožnou s náhledem doktrinálním, podle níž je pojem „rozhodnutí“ označením technickým a je nutno k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu. Rozhodnutí správního orgánu v materiálním smyslu představuje jakýkoli individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení, kterým je závazně rozhodováno o právech a povinnostech adresáta. Z formálního hlediska platí, že pokud zvláštní právní předpis neupravuje procesní pravidla, podle nichž musí správní orgán postupovat při vydání rozhodnutí, nebo náležitosti rozhodnutí, je třeba subsidiárně použít procesní předpis, kterým je správní řád. Rozhodnutí vydané podle správního řádu musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení o možnosti podat opravný prostředek, konkrétní obsahové náležitosti správního rozhodnutí jsou vymezeny v § 68 správního řádu.
28. Předně je třeba uvést, že z obsahu dotčené Informace není zcela zřejmá již skutečnost, zda touto Informací byla žalovanou nařízena karanténa či nikoli (žalobkyně nabyla dojmu, že touto Informací jí je nařizována karanténa). V této souvislosti totiž žalovaná uvádí: „*Studentům X GVN J. Hradec je od 4. 10. 2021 nařízena karanténa.*“. Takto formulované sdělení budí dojem, že karanténa již mohla být jednotlivým studentům nařízena a není tak jisté, zda tato informace adresovaná škole je tím nosným prostředkem, jímž je karanténa přímo nařizována. Pokud by informace v tomto směru splňovala atributy správního rozhodnutí, měla by obsahovat jasný a konkrétní výrok tom, že *se nařizuje karanténa*, neboť právě výrok je výrazem vlastního autoritativního rozhodnutí správního orgánu o právu nebo povinnosti v otázce, která je předmětem správního řízení (srov. Průcha, P. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha: Leges, 2012, s. 197).
29. K samotnému obsahu Informace žalované adresované Gymnáziu lze uvést, že uvádí dílčí výstupy plynoucí z epidemiologického šetření. Účelem epidemiologického šetření je zejména objasnění možného zdroje a cest přenosu nákazy. K tomuto objasnění dochází v součinnosti s veřejností, která je povinna orgánu ochrany veřejného zdraví sdělit okolnosti pro epidemiologické šetření podstatné. V důsledku tohoto šetření jsou pak sestavovány seznamy osob, které se mohly potenciálně infekcí nakazit. Cílem epidemiologického šetření je tedy co nejrychleji zabránit šíření infekce. Právě na základě jednotlivých skutkových zjištění z šetření plynoucích činí orgán ochrany veřejného zdraví závěr o tom, že jsou splněny podmínky uložení karantény. Tato pro nařízení karantény zásadní zjištění pak musí být obsahem odůvodnění rozhodnutí o nařízení karantény.
30. Z obsahu Informace je zřejmé, kdy došlo ke kontaktu studentů třídy X s pozitivně testovanou osobou. Rovněž z ní vyplývá nejbližší termín ukončení karantény a dále je z ní zřejmé i nejzazší datum pro podstoupení PCR testu na přítomnost viru SARS-CoV-2. Obsahem jsou taktéž informace o podmínkách dodržování karantény a o povinnosti kontaktovat pediatra dítěte, který je oprávněn karanténu ukončit. V tomto směru Informace žalované splňuje požadavky na odůvodnění rozhodnutí o nařízení karantény. Stejně tak záznam z trasovacího systému Daktela předložený žalovanou obsahuje veškeré relevantní údaje plynoucí z epidemiologického šetření, které jsou pro nařízení karantény podstatné.
31. Poučení o opravném prostředku proti rozhodnutí o nařízení karantény, kterým je dle § 67 odst. 1 věty druhé zákona o ochraně veřejného zdraví odvolání, ovšem Informace žalované zcela postrádá.
32. Lze shrnout, že Informace žalované adresovaná Gymnáziu s žádostí o její distribuci rodičům studentů třídy X, není rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu. Tento úkon žalované postrádá materiální znak rozhodnutí, když z něj jednoznačně neplyne, že by jím bylo autoritativně rozhodováno o veřejných subjektivních právech adresátů. O rozhodnutí správního orgánu se rovněž nejedná pro nedostatek formy. Informace žalované adresovaná vedení Gymnázia školy postrádá základní náležitosti správního rozhodnutí ve smyslu

§ 68 správního řádu, kterým se zakládají, mění, ruší či závazně deklarují subjektivní oprávnění či povinnosti.

33. Totožný závěr pak lze učinit i vůči výstupům ze systému sebetrasování, prostřednictvím kterých se sebetrasující osobě rovněž dostane sdělení, že je jí nařízena karanténa. Ani tuto informaci o nařízení karantény, která je produktem automatizovaného systému, nelze považovat za rozhodnutí dle správního řádu, a to z důvodu absolutního nedostatku formy. Jinými slovy, i v případě, kdy by žalobkyni byla karanténa nařízena systémem sebetrasování, jak v závěru svého vyjádření tvrdila žalovaná, nejednalo by se o rozhodnutí dle § 67 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví.
34. Žalovaná během ústního jednání ve věci poukázala na kritickou situaci, kdy k tomuto dni evidovala téměř 100 000 nakažených osob za dobu celé epidemie. Pokud by tedy měla vydávat rozhodnutí o nařízení karantény v každém jednotlivém případě rizikového kontaktu, znamenalo by to nejméně 200 000 rozhodnutí, což je s ohledem na personální situaci žalované neudržitelný stav. K tomu krajský soud uvádí, že vnímá kritikou situaci, v níž se nyní žalovaná opakovaně ocitá. Její nezákonný postup stran způsobu nařizování karantény je tak do jisté míry lidsky pochopitelný, a to obzvláště za situace, kdy zákonodárce nebyl schopen po celou dobu epidemie přijít s jiným, operativnějším způsobem řešení tohoto mimořádného stavu. Krajský soud ovšem nemůže nahrazovat vůli zákonodárce a obcházet zákon tím, že bude vymezovat situace, kdy lze nařídit karanténu jiným způsobem než rozhodnutím. Ze zákonného požadavku na vydání správního rozhodnutí tudíž slevit nelze.
35. Jinou otázkou je však jeho následné oznámení rozhodnutí účastníkům řízení dle § 72 správního řádu, které oznámení rozhodnutí spojuje s doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou. V mimořádných případech, kdy je nutné operativně zabránit šíření nákazy, je dle názoru krajského soudu zapotřebí tolerovat též alternativní způsoby oznámení za využití moderních komunikačních prostředků (například formou SMS s odkazem na webovou stránku, kde lze rozhodnutí nalézt; zaslání tohoto odkazu na e-mailovou adresu; telefonickým hovorem, kde bude dotčené osobě poté, co bude ověřena její totožnost, sdělen odkaz, kde bude rozhodnutí k dispozici apod.). Klíčovou je totiž skutečnost, zda má účastník řízení možnost se s rozhodnutím seznámit alespoň materiálně.
36. V tomto směru tudíž lze připustit, že žalovaná rozhodnutí o nařízení karantény dotčeným subjektům doručí alternativním způsobem prostřednictvím moderních technologií, a to z důvodu účinného zamezení šíření nákazy. Na druhou stranu však nelze zmiňovanou oznamovací povinnost žalované přenášet na vedoucí pracovníky školských zařízení a spoléhat, že rozhodnutí bude tímto způsobem distribuováno a dostane se tak do sféry dotčených subjektů. Takový způsob oznamování rozhodnutí o nařízení karantény zapříčiňuje značnou nejistotu, neboť seznámení dotčených subjektů s tím, že jim byla nařízena karanténa a musí tedy dodržovat povinnosti s ní spojené, závisí pouze na vůli a možnostech vedení školského zařízení. Nehledě na to, že v projednávaném případě úspěšné seznámení se s rozhodnutím o nařízení karantény vyžadovalo aktivní přístup rodiče či studenta školy, kteří se s informací o karanténě museli seznámit přes interní webový systém školy, do kterého se musí uživatel sám z vlastní iniciativy přihlásit. Žalovaná v rámci procesu oznamování rozhodnutí o nařízení karantény tedy nemůže spoléhat na aktivitu zástupců školského zařízení, na které *de facto* bez zákonné opory přenáší vlastní oznamovací povinnost. Jak již bylo řečeno shora, v těchto mimořádných situacích, kdy je třeba zabránit rychlému šíření nákazy, žalovaná může přistoupit k alternativnímu způsobu oznámení rozhodnutí o nařízení karantény. Takový způsob oznamování rozhodnutí se krajskému soudu nejeví jako administrativně zatěžující, a to obzvláště za situace, kdy žalovaná prokazatelně disponuje telefonními či e-mailovými kontakty dotčených subjektů, neboť jim sama zasílá informace o kontaktu s nakaženou osobou.

37. Krajský soud tedy uzavírá, že žalovaná byla na základě § 67 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví povinna vydat o nařízení karanténního opatření rozhodnutí. Informace předaná žalovanou Gymnáziu nepředstavuje správní rozhodnutí, neboť nespĺňuje zákonem požadované atributy. Toto rozhodnutí pak byla povinna oznámit způsobem, u něhož lze důvodně předpokládat, že se rozhodnutí dostane do právní sféry adresáta, přičemž v tomto směru není vyloučeno přistoupit k využití moderních komunikačních technologií. Oznamovací povinnost žalované ovšem není splněna předáním rozhodnutí školskému zařízení za účelem jeho distribuce dotčeným studentům, resp. jejich zákonným zástupcům.
38. S ohledem na uvedený stěžejní závěr tohoto rozhodnutí založený na důvodnosti žalobní námítky týkající se formy, jakou byla karanténa žalobkyni nařízena, se krajský soud další námítkou stran diskriminačního charakteru nařízené karantény již nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

39. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba je důvodná; rozhodl proto tak, jak je uvedeno ve výroku I.
40. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
41. Žalovaná, která neměla v soudním řízení úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
42. Pokud jde o procesně úspěšnou žalobkyni, v jejím případě jsou náklady řízení představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2 000 Kč a odměnou advokáta za zastupování v řízení o žalobě ve výši $3 \times 3\,100$ Kč za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání před soudem) dle § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a paušální náhradou hotových výdajů 3×300 Kč, tj. celkem 10 200 Kč (krajský soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení za sepsání repliky k vyjádření žalovaného, neboť toto podání neobsahovalo skutečnosti, které by měly vliv na rozhodnutí ve věci nad rámec samotné žaloby a v ní uplatněných žalobních bodů). Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem DPH, je částka 10 200 Kč navýšena o 21 % na částku 12 342 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Cestovné právního zástupce žalobkyně činí celkem 506 Kč (jízdenka na vlak, trasa Praha hl. n. do Českých Budějovic – 169 Kč a jízdenka na vlak trasa České Budějovice do Prahy hl. n. – 337 Kč). Celkem se tak jedná o částku 14 848 Kč, kterou je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 3. listopadu 2021

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
předsedkyně senátu